

مطالعی درباره

داستان نویسی در فرانسه

قسمت اول

فرانسه سرزمینی است که در آن داستان نویسان بزرگ پروردش یافته‌اند و بنابراین از احاظ داستان نویسی، تاریخ بسیار جانب توجهی دارد. هر چند خلاصه کردن این تاریخ جالب دریک مقاله نه چندان آسان و نه چندان پسندیده است ممکن‌آمد اینست که این چند کلمه برای خوانندگان مبتدی، بعنوان قدم اول، پر بی خاصیت باشد.

منقدین انگلیسی عقیده دارند که پس از تحول زندگی و مظاهر آن، «دیچاردسن» نویسنده انگلیسی، نخستین نویسنده بی‌بود که بسبک جدید داستان نوشت. ولی اگر به روش *Prévost* فرانسوی کتاب معروف ع شبازیهای *Manon Lescaut* یا *Chevalier des Grieux* را فقط ده سال زودتر، یعنی قبل از انتشار *Pamela* منتشر می‌ساخت، شاید امر روز بجای دیچاردسن میتوانستیم او را نخستین نویسنده بی‌بامیم که بسبک جدید در اروپا داستان نوشت. ذیباتی و سادگی و عمق کتاب او مورد ستایش و تقلید بسیاری از نویسندگان و منقدین بزرگ واقع شد. پس روح علاوه بر این، آثار دیچاردسن دانیز بفرانسه ترجمه کرده است. و عجیب اینکه ترجمه‌های او در فرانسه حتی بیش از اصل آن آثار در انگلستان، مورد توجه قرار گرفته است.

اما استقبال خوانندگان فرانسوی از داستان منحصر به داستانهای عشقی نبود. در فرانسه از داستانهای عیق فلسفی هم بهمان نسبت استقبال می‌شد. بزرگترین نویسنده این دسته «ولتر» است. «ولتر» برای مسخره کردن و کوبیدن بنای اجتماعی زمان خود، که سخت‌بازن بی‌عقیده و معتبر نبود، داستانهای زیادی نوشت. بیشتر

داستانهای او دادای ذمینه و فضای شرقی و برای خوانندگان ازو پایی
نا آشنا و دور از ذهن است . و چون تاکسی در جایی بسر برده باشد
قیمت واند روح آن محیط را در کنند و در آثار خود منعکس سازد ،
ای با که خوانندگان شرقی هم داستانهای ولتر را نپسندند . علت
اینکه ولتر ذمینه داستانهای خود را افقهای دور مشرق زمین انتخاب
میکرد ، شاید این بود که در جوانی بعلت مبارزات سیاسیش اورا در
پاستیل زندانی کرده بودند و چون بدینظریق از حکومت غدار زهر -
چشم دیده بود ، بی کدار به آب نیزد . و مطالب خود را که میین
نظریات اجتماعی ، حاوی انتقادات شدید از ارتیاج بود ، در زیر
پرده بی از نیشخند و فانتزی مخفی میداشت .

هر هزاری و مطابق ذیر کانه اود داستان « کاندید » با خوبین
درجه خود میرسد . « کاندید » نام قهرمان داستان اوست . و داستان
او ، داستان بد بختیها و گرفتاریهای این قهرمان است ؛ از زمانیکه
بدست بلغاریها اسیر میشود تا هنگامیکه دریک مزروعه دور افتاده
در آناظولی اقامت میکند . ولتر این داستان را مخصوصاً برای هجو
این نظریه فیلسوفان زمان نوشت که میگفتند : « در این بهترین عالم
امکان همه چیز برای بهترین حکمت آفریده شده است . » - نماینده
این طرز تفکر فینالیستی در « کاندید » ، « پانگلاس » بروفسور
علوم الهی و ماوراء الطبيعه است . در پایان داستان هنگامیکه
« پانگلاس » بالحن فیلسوفانه بی میخواهد به کاندید ثابت کند که همه
بد بختیهای او از روی حکمت است ، کاندید او را دیشخند میگیرد :
« همه اینها درست ولی حالا پایا برویم با غچه مان را بیل بزنیم ! »
ولتر برای آزادی عقیده و آزادی بیان مبارزه میکرد . بجز
داستان ، ولتر شعر ، تراژدی ، کمدی ، تاریخ و انتقاد و فلسفه هم
نوشته است که رو به مرتفه صد جلد کتاب را تشکیل میدهد . ولی شهرت
و اهمیت او بیشتر بواسطه همان دو اثر مطابق آمیز بسیار قوی او یعنی
« کاندید » و « زادیلک » است .

آن آزادی که اینطور مورد مدافعته نویسنده کان قرن هیجدهم
قرار گرفته بود ، بعد هادر روح زمانه نفوذ کردو ذمینه (نم) اصلی داستانهای
نویسنده کانی مانند Henry Beyle را تشکیل داد . این نویسنده آثار

خود را با هناء مستمار » Stendhal « منتشر میکرد . استندال میگفت که آینه‌گان بهتر از مردم هم زمانش او را خواهند فهمید . در تاریخ ادبیات نویسنده‌گان و شعرای زیادی بوده‌اند ، و هستند ، که ادعای میکنند از دهان خود جلو افتاده‌اند . هائزی بیل هم از آن دسته بود . و حتی بقدرتی به پیش بینی خودش معتقد بود که تاریخ هم تعیین میکرد میگفت » مرداد ۱۹۳۵ خواهند فهمید . و روی همین اصل عده‌بی استقبال از که تا قبل از جنگ دوم اور (La Rouge et Le Noir) و (La Charlreuse) و (Vie de Henri Brolard de Parme) میشد بمصدق این پیش بینی می‌پنداشتند !

استندال در تجزیه و تحلیل اعمال و حرکات کاراکترها پیش‌روش کاملاً تازه‌بی داشت بقول خودش آنچه را که در دلش میگذشت ، از روحی صداقت و صراحت بیان میکرد .

از لحاظ وسعت میدان عمل ، و تنوع کاراکترها و قدرت تصور و تطبیق واقعیات در میان نویسنده‌گان قرن نوزدهم فرانسه « بالزالک » از همه بر جسته تراست . در آثار او چهره‌های جالب توجهی از بودرزاها مردم پاریس ، دهایها ، آسمان‌جهایها و انواع تپه‌های دیدنی تصویر شده است . هنر بالزالک درایست که مردم را نه بطور تک‌تک و افرادی ملکه دسته جنیعی در گیر و دار (تندگی نشان میدهد . مجموعه داستانهای بالزالک که خود او نام « کمدی بشری » بآن داده است ، یعنی آینه تمام‌نا از اجتماع عصر او است . بالزالک با اینکه کاراکترهای داستانهایش را از همه نوع و از همه طبقات انتخاب میکردد و به تحلیل حرکات و روحیات آنها پرداخت ، اصولاً در تصویر چهره‌آزموند و طimum کار و خودخواه و روحیه اختیار از دست داده بودرزاژی فرانسه بسیار استاد و هنر نماید . بالزالک هر چند دارای قدرت تخیل بسیار نیرومندی بود ، ولی مایه داستانهایش را از واقعیات و خاطرات شخصی خود میکرft . در جوانی ، هنگامیکه در خیابانهای پاریس سرگردان بود ، و هنگامیکه پای پیاده جاده‌هارا می‌بیمود و از شهری بشهری میرفت ، خاطرات بسیاری از مشاهدات خود اندوخته بود . که بعد ها در داستانهای رئالیستی او بعنوان مایه کار مورد استفاده قرار گرفت . زمان او زمان رشد بودرزاژی بود و از جوش و خروشی که در بازارها و پشت میزهای قمار و سالنهای پذیرائی و اطلاعهای خواب در گیر بود ، این داستان سرای بزرگ میتوانست داستانها بزند . (باقی در شماره آینده)

Հայողի հայոց գործադրությունը